

Trpaslíčkova smrt – Dvacátá první dekáda

- příběh 201

mimozemský trpaslíček narazil na realitu. byla tvrdá jako žula a náraz dost bolel. vlastně bolel tak, až mu odletěly ruce do lesa, nohy zarazil do země, hlavu měl úplně na sračku a prdel odletěla kamsi hluboko do vesmíru.

- příběh 202

mimozemský trpaslíček v záchvatu dobroty zabil kamaráda mimozemského trpaslíčka.

"ty svině, ty mi budeš krást drogy?" bodal mimozemský trpaslíček do těla mimozemského trpaslíčka, krev cákala po stěnách a stropech, hutný vztek se dal krájet a ptáci perverzáci za oknem onanovali.

"já nic neudělal, nic sem ti nevzal," chrčel umírající mimozemský trpaslíček, ale mimozemský trpaslíček s noží v nohou ničeho nedbal a bodal dál.

"drž tlamu, mlč a nebraň se," vztekle řval mimozemský trpaslíček a dokončil smrtonosný dílo zkázy rozporcováním oběti.

když byl se vším hotov, chtěl odejít, ale nešlo to. zjistil, že je rozsekaný na malý kousky po celý místnosti, je sám a za oknem neonanovali ptáci perverzáci, ale nýbrž ho sledovala skupina trpasličích dětí s mobilními telefony v ruce. zamyslel se a musel přiznat, že dnes není špatný den.

- příběh 203

mimozemský trpaslíček našel na zemi ležet opuštěnou píču.

"hele, copak mi to tady leží," sehnul se a natáhl ruku.

"se mi bude hodit," sundal prdel a na holou nasadil nález.

"přesně na píču, krása nesmírná," zasmál se.

"vpředu čurák, vzadu piča. to jsem celej já," nesl se hrdě mrtvým městem a nebyl nikde nikdo, kdo by ho pochválil.

- příběh 204

mimozemský trpaslíček uslyšel cvaknutí. otočil se a uvědomil, že kovový dveře nemají otevírací mechanismus.

"co to do píči," proletělo malým mozečkem těsně před tím, než začal zpracovávat informace z uší. prudký syčení se nedalo přeslechnout a s klesajícím tlakem začínala v mimozemském trpaslíčkovi vařit krev. zvuk vývěvy nešel splést a náš nevěrný průvodce debilními příběhy z internetu pochopil, že s klesajícím tlakem též klesá šance pro přežití. to už mohlo být mimozemskému trpaslíčkovi ukradený, protože se uvařil ve vlastní krvi a zbytek orgánů zničil podtlak.

- příběh 205

mimozemský trpaslíček byl za trest přikován ke skále a každé večer přilétala slepice, aby mu zobala vnitřnosti. takhle to trvalo pár let, ale jednoho dne slepice sezobla poslední kousek mimozemského trpaslíčka a po tom malým hajzlovi nezůstala ani památka.

- příběh 206

odbila dvanáctá a neděle začala. mimozemský trpaslíček velmi brzo vyrazil do kostela za spásou duše, protože ho farář předevčírem požádal, aby přišel o pár hodin dřív, jelikož bude zábava. v oknech se svítilo, otevřenými dveřmi unikala monotonní náboženská hudba a venku se motaly postavy, na nichž už byly poznat prvotní účinky drog.

"vidím, že jste tady už všichni," rozhlédl se mimozemský trpaslíček po chrámový lodi. viděl nahý sousedky na košťatech, sousedy obcující s krtky a faráře, kterej s obřím pérem naháněl cokoliv s otvory. svlékl se, vytáhl z tělesných skrýší automatický zbraně a začal pálit kolem sebe.
"sodomiti, já z vás všechny roudy dostanu, i kdybyste nechtěli!" křičel a čistil svatý místo od neřesti.

- příběh 207

mimozemský trpaslíček se rozbil a skončil jako exponát v muzeu starých hodin. dlouhé roky se nic nedělo, ale jednoho dne u vitríny zastavila skupina starých návštěvníků. bylo to přesně ve čtvrtek v 10h a 23minut, kdy jeden ošuntělý penzista po delším zkoumání vystaveného mimozemského trpaslíčka řekl:

"i rozbitý trpaslík ukazuje dvakrát denně správný čas."

- příběh 208

mimozemský trpaslíček vymyslel trhací papír, který mohli trpaslíci na záchodě použít k utření prdele místo listů ze stromů. chtěl všem zlepšit životy a zachránit stromy, který umíraly díky nedostatku listů. jenže nikdo papír na prdel nepoužíval, sem tam si jím akorát někdo utřel nohy, když šlápnul do hovna, ale celkový zásah společnosti byl minimální. o utírání prdele papírem nebyl zájem, tak se mimozemský trpaslíček nasral, spálil veškerý zásoby včetně obsluhy skladiště a poslal všem dopis, kde napsal "nevážíte si mě, tak na vás seru a chcípnete kretění".

- příběh 209

mimozemský trpaslíček byl unešen sadomasochistickým gangem, který si chtěl užít velký maso s malým trpaslíkem. to ale netušili, že udělali pořádnou sadistickou chybu a teprve nyní měli o sobě zjistit, že právě oni nejsou sadisti. mimozemský trpaslíček si chvíli masochisticky užíval mučení, s vrtáním svých kolen neměl problém, trepanací lebky již několikrát prošel, cévkování byla sranda akorát tak pro trpasličí mimísky a ze šlapání po koulích si nic nedělal. prostě čekal na chvíli, kdy jeho únosci trochu poleví a on jim bude moci ukázat, kdo je pánem situace. čekal svázaný, spoutaný a pověšený za nohy hodně dlouho. únosci postupně umírali a mučírna se vyprazdňovala jako protřžený střeva starýho trpaslíka. jednoho dne zjistil, že visí zcela sám a pod ním v křečích umírá poslední trýznitel rozkoši.

"do píči, co teď budu dělat?" zamyslel se, ale to ještě nevěděl, že mu praskla cévka v hlavě.

- příběh 210

milý mimozemský trpaslíček potkal bílou svini.

"ahoj bílá svině, jsi sama?" zeptal se.

"ahoj trpasličku, ano," odpověděla.

"to je dobře, bílá svině," zamračil se mimozemský trpaslíček, svini klepnul palicí do hlavy, rozřezal na kusy a zbytky poslal.

bílý svini se příliš nelíbilo, proto její zbytky z posledních sil zalezly milému mimozemskému trpaslíčkovi do chřtánu a zadusily ho.